

Anul al XIX-lea, Nr. 483

6 iunie 2026

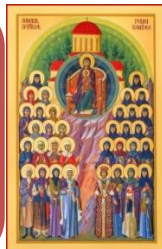
Duminica a II-a după Rusalii
-a Sfinților Români -

**Parohia Vovidenia
Galați**

- buletin duhovnicesc bilunar -

**2026 - „ANUL OMAGIAL AL PASTORAȚIEI
FAMILIEI CREȘTINE ȘI ANUL
COMEMORATIV AL SFINTELOR FEMEI
DIN CALENDAR (MIRONOSIȚE,
MUCENIȚE, MONAHI, SOȚII ȘI MAME)“**

„Fraților, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi. În numele lui Hristos, așadar, ne înfățișăm ca mijlocitori, ca și cum Însuși Dumnezeu v-ar îndemna prin noi: Vă rugăm, împăcați-vă cu Dumnezeu! Fiind, dar, împreună lucrători cu Hristos, vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu. Să nu fie slujirea noastră defăimată, ci în toate înfățișându-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoie, în strâmtorări, în bătăi, în temnițe, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi, în curăție, în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică, în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de-a dreapta și cele de-a stânga, ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne, ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind, ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc. Deci, fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi“.

(II Corinteni 5, 17, 20; 6,1, 3-7, 10; 13, 11)

Sfinții români, expresia unității de credință și de neam

„Prin viața și lucrarea lor, Sfinții Români trăitori în vremurile în care unitatea statală părea un ideal greu de atins au contribuit la întărirea unității de credință și de neam a locuitorilor celor trei Țări Române. Unii, originari din Țara Românească, Transilvania sau Maramureș, se călugăreau și viețuiau în Moldova, sau invers. Alții au scris, tradus ori tipărit cărți de cult și de învățătură pentru „întreaga seminție

românească“, punându-se astfel bazele limbii române literare, care a consolidat conștiința unității de neam, circulând în toate provinciile românești, afirmând fără echivoc în predosloviile lor unitatea bisericească și națională a românilor.

Din 1992, în a doua duminică după Rusalii îi proslăvim pe toți sfinții - știuți și neștiuți - plămădiți pe pământul românesc, în sânul Bisericii noastre Ortodoxe. Dacă până la acea dată pe conaționali deveniți locatari ai Cereștii Împărăției nu îi cinsteam în vreo zi specială, iată că Dumnezeu a rânduit să ne bucurăm de o așa sărbătoare, care ar trebui să ne facă sufletele să vibreze, știind că înaintea tronului Preasfintei Treimi avem rugători români, născuți și crescuți în duhul credinței și al evlaviei străbune. Desigur, nu o simplă hotărâre sinodală a generat mulțimea sfinților români trecuți în calendar și sărbătoriți cu atâta evlavie, ci mulțimea sfinților români cunoscuți și necunoscuți a determinat forul suprem al Bisericii noastre Ortodoxe să le acorde o duminică din an spre a-i cinsti pe toți împreună, deoarece în Împărăția Cerurilor ei se află în deplină comuniune. O astfel de sărbătoare există și în alte Biserici Ortodoxe, arătând încă o dată că Dumnezeu este minunat întru sfinții Săi, în unitatea iubirii Preasfintei Treimi, dar și în diversitatea popoarelor. Duminica Sfinților Români constituie, așadar, un memorial viu al prezenței și lucrării Duhului Sfânt pe pământ românesc, de la apariția creștinismului și, din mila Celui Preaînalt, până la sfârșitul veacului.

Citind adesea cuvântul psalmistului David: „Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi“ (Psalmi 67, 36), ne amintim de înțelesul profund așezat de inspiratul stihuitor în versetul cu pricina: Dumnezeu, unicul izvor al sfințeniei, împărtășește, revarsă din acest nesecat izvor și oamenilor care-L caută și trăiesc mistuiți de dorul după Cer. Așa înțelegem de ce Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă: „Căutați pacea cu toți și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul“ (Evrei 12, 14).

Privind calendarul Bisericii noastre strămoșești, constatăm că Dumnezeu a lucrat și încă lucrează minunat în istoria umanității, chemând la sfințenie neamurile și oamenii, indiferent de etnie, profesie, cultură, vârstă, căci El „voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină“ (I Timotei 2, 4). Sinaxarul, „lista“ sfinților proslăviți în decursul anului bisericesc, ne mai învederează ceva: existența sfinților daco-români și români odrăsliti în Biserica noastră străbună, încă de la revărsatul zorilor Evangheliei lui Hristos pe teritoriul actual al României și până în contemporaneitate, înscriși de

ceva vreme cu albastru. Această binecuvântată realitate nu are o tradiție foarte veche: în secolul trecut, Ortodoxia românească nu se putea bucura de așa ceva, deoarece Biserica românească nu înscrișese până-n anul 1950 în calendarul și cultul ei nici un sfânt național.

Organizându-se sub directa dependență a Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol, ea a preluat din cultul, sinaxarul și calendarul Bisericii grecești sfinți din epoca anterioară despărțirii Bisericilor, proslăviți de altfel în toată Ortodoxia, sfinți naționali și neomartiri greci adăugați după Marea Schismă din 1054, dar și o parte dintre sfinții de origine bulgară, sârbă ori rusă. Se ajunsese la o nedreaptă și dureroasă situație: un popor creștin bimilenar să nu se bucure de dreptul de a-i cinsti pe sfinții odrăsliti din neamul său. Desigur că sfinți daco-români și români au existat încă de la ivirea zorilor creștinismului pe pământ românesc. Doar că, din pricina hățșurilor canonice și disciplinare impuse de Patriarhia de Constantinopol, precum și din cauza drumului anevoios și îndelungat prin care Biserica Ortodoxă Română și-a dobândit autocefalia, inserarea sfinților naționali în sinaxar a început odată cu primele canonizări făcute de Biserica Ortodoxă Română în anii 1950, continuând prin cele de după 1990, până în prezent.

Deși acest fapt s-a săvârșit oficial abia în secolul al XX-lea, Dumnezeu a rânduit de mult timp o lucrare minunată: conștiința vie a Bisericii românești nu și-a uitat vlăstarele hărăuite de Dumnezeu cu darul sfințeniei; „sinodul infailibil“ al poporului evlavios și credincios i-a proclamat și i-a cinstit ca sfinți pe mulți dintre fiii și fiicele Bisericii noastre naționale. Și aceasta nu s-a întâmplat recent, ci din bătrâne veleturi. Să ne amintim doar de „canonizarea“ spontană a Cuviosului Daniil Sihastrul sau a Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare de către evlavia populară, sau a altor călugări, preoți, mireni ori chiar domnitori. Se mai putea îndoi cineva de sfințenia lui Constantin Brâncoveanu, care a preferat să fie decapitat, decât să-și lepede credința?

Formal, prima canonizare pe pământ românesc s-a petrecut în 1517, când un sinod de ierarhi întruniți pentru a sfinți biserica Mănăstirii Argeș l-a recunoscut și cinstit drept sfânt pe Nifon, mult încercatul Patriarh al Constantinopolului. Cam în aceeași perioadă, Biserica Rusă își proclama primii 22 de sfinți naționali, după doar cinci secole de creștinism. Biserica bulgară și cea sârbă au urmat exemplul celei rusești, proslăvindu-și sfinții naționali.

Și la noi evlavia poporului credincios a reținut viața și lucrarea pline de Duhul Sfânt ale mai multor fii și fiice ale neamului românesc. Bunăoară, Sfântul Mitropolit Dosoftei, în scrierea Viața și petrecerea

Sfinților, amintea numeroase nume de cuvioși cu viață sfântă din secolele XVI-XVII. Dacă ne gândim la primii martiri de pe pământ românesc, la cuvioșii și ierarhii dobrogeni din secolele IV-V, putem afirma că nu a existat perioadă din istoria neamului românesc în care să nu fi trăit oameni cu viață aleasă.

Chiar și în perioadele istorice fără prea multe mărturii documentare sau arheologice, strămoșii noștri au căutat cu necurmată râvnă Împărăția lui Dumnezeu.

Este important de remarcat că, prin viața și lucrarea lor, Sfinții Români trăitori în vremurile în care unitatea statală părea un ideal greu de atins au contribuit la întărirea unității de credință și de neam a locuitorilor celor trei Țări Române. Unii, originari din Țara Românească, Transilvania sau Maramureș, se călugăreau și viețuiau în Moldova, sau invers, câțiva ajungând chiar episcopi sau stareți. Alții au scris, tradus ori tipărit cărți de cult și de învățătură pentru „întreaga seminție românească“, punându-se astfel bazele limbii române literare, care a consolidat conștiința unității de neam, circulând în toate provinciile românești, afirmând fără echivoc în predosloviile lor unitatea bisericească și națională a românilor.

Prin cinstirea tuturor Sfinților Români culegem roadele unei credințe milenare, ale unei pietăți deosebite a unui popor răstignit adeseori în istoria sa, dar înviat datorită rugăciunilor sfinților. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru aceste daruri neprețuite făcute neamului românesc și să-L rugăm să ne lumineze și să ne binecuvânteze existența ca popor, pentru ca și de acum înainte să rodim vâlstare de sfințenie“. (Arhimandritul Mihail Daniliuc; 4 Iunie 2026; <https://doxologia.ro/sfintii-romani-expresia-unitatii-de-credinta-de-neam>)

EVENIMENTE

Luni, 1 iunie, la sărbătoarea Preasfintei Treimi, părintele Gabriel Ioan Pelin, a participat la hramul Mănăstirii Buciumeni, unde au luat parte peste 1000 de liceeni, Sfânta Liturghie fiind oficiată de Î.P.S. Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos, slujind 125 de preoți și 2 diaconi, invitat special pr. Alexandru Sasu, din Canada.

Părintele Gabriel-Ioan Pelin moderează atelierul la care au luat parte mai mult de 75 de elevi ai Seminarului Teologic „Sfântul Apostol Andrei“ și ai Liceului de Arte „Dimitrie Cuclin“.

PAROHIA VOVIDENIA

IBAN: RO88RNCB014416617381000; Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Preot Pelin Gabriel-Ioan: **0 7 5 2 7 2 3 4 5 2**

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro